

til, og jeg kan for Resten ogsaa gøre det med det samme. Valgloven er nemlig saa fortrinlig, at de ærede Medlemmer roste den i høje Toner, da den blev vedtaget, baade deres Justitsminister og de selv, saa den kan sikkert ikke have indeholdt Uretfærdigheder og Urimeligheder, for saa vilde de dog vel ikke have rost den, som de gjorde. Jeg har oprindelig været mod Forholdstalsvalg, da vi skulde have det, men da jeg saa, at vi maatte gaa med til Forholdstalsvalg for at faa Højre med til Grundloven, fandt jeg ogsaa, det Offer kunde bringes. Jeg mente, at vi hellere burde gaa til Valg i Amtskredse, men de Herrer mente noget andet, de mente, at denne Valglov var fortrinlig. Men saa kan det ikke nytte, de nu kommer og siger, at den er saa urimelig, at de er nødte til at forlade dens Forudsætninger.

Slengerik: Det ærede Medlem har ikke Ret i, at denne Valglov blev prist fra vor Side som noget saa udmærket. Det er slet ikke sandt. Det blev sagt, at det var et godt Skridt i den rigtige Retning; der var intet saadant prøvet andre Steder; nu prøvede vi det, men det var et Forsøg; det var et Forsøg, der kunde bruges, men som havde sine store Mangler, og man var ogsaa enig om, at første Gang denne Valglov var blevet brugt, burde disse Mangler afhjælpes. Det ved det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Derfor har det ærede Medlem ikke Lov til at sige, at vi alle var enige om at prise den Valglov i høje Toner som noget saa udmærket. Men lad mig sige en anden Ting. Det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), var det vist, der nu satte Tonen saa højt til Vejrs, var saa enige om de 10,000 Stemmers Majoritet, de havde ved sidste Valg — sammen med Højre, lad os endelig huske paa det. Men er De nu ogsaa saa sikre paa den Majoritet? De Herrer ved udmærket godt, at Radikale og Socialdemokrater i Thisted afleverede deres Stemmer til den moderate Kandidat og i Vonsild afleverede deres Stemmer til den moderate Kandidat, som ikke kunde være blevet valgt uden disse Stemmer, ligeledes i Faaborg afleverede deres Stemmer til den moderate Kandidat, der ellers ikke kunde være blevet valgt, og i Skelskør afleverede deres Stemmer til den moderate Kandidat, som ellers ikke kunde være blevet valgt, og — ja jeg skal ikke rose os af det, men vi afleverede dem ogsaa paa Ærø til den moderate Jørgen Frederiksen, der ellers ikke kunde blive valgt. Saa mange Steder

har vi afleveret vore Stemmer til de Herrer, og dem har De talt med paa Deres Side og talt fra paa vor Side. Det kan godt være, naar Regnestykket blev gjort noget anderledes op, vilde det vise sig, at der ikke var Mindretal for Radikale og Socialdemokrater. Jeg føler mig lige som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) overbevist om, at vi har haft en god Vækst ude i Vælgerbefolkningen (J. C. Christensen: Lad Valget afgøre det). Ja, lad Valget afgøre det, men jeg indrømmer, at de Herrer har det Privilegium frem for os, at De har en Valglov, der meget snedigt er indrettet saadan, at den skal give Dem Fortrin fremfor os andre.

Borgbjerg: I den Tale om Forudsætningerne, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) nu gentog, glemte han stadig den Forudsætning, jeg havde talt om, nemlig Grundlovens virkelige Forudsætning, at den først skulde træde i Kraft, naar Krigen er endt. Det omtalte det ærede Medlem ikke med et Ord, det vilde nemlig slaa en Streg gennem alle de andre Forudsætninger, det ærede Medlem blev ved at tale om.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at han byggede ikke paa en socialdemokratisk Kongres, for den kunde forandre, hvad den før havde vedtaget. Ja det kan alle menneskelige Institutioner. Men her er for øvrigt slet ikke Tale om nogen Forandring af, hvad der er vedtaget. Her er Tale om at fastslaa den Forudsætning — for at blive ved at tale om Forudsætninger — hvorunder vor Kongres i 1915 vedtog, at vi skulde stille op i alle Kredse, den Forudsætning nemlig, at Krigen var endt. Det var ganske den samme Forudsætning, som der var for, at Grundloven skulde træde i Kraft. Nu er Krigen ikke endt, og saa er vi fornuftige Mennesker, Mennesker med Virkelighedsans, der regner med de givne Forhold. De Forudsætninger, hvorunder Grundloven blev vedtaget, og hvorunder Kongressen vedtog sin Beslutning i 1915, er endnu ikke traadt i Kraft. Følgelig venter vi med at lade dem træde i Kraft, baade Grundlovens Forudsætning om, at man skulde stille op i hver Valgkreds, og Kongressens, indtil Krigen er endt, indtil den virkelige Forudsætning er indtraadt. Det er ganske en ligefrem Sag.

Og maa jeg saa sige til de ærede Repræsentanter for Venstre: Naar De kan forsvare og ikke synes, at der er noget underligt i, at De ved de kommunale Valg,